

Μπορεί ο Γάλλος φιλόσοφος Μπερνάρ Ανρί Λεβί να υποστήριζε ανέκαθεν τη λύση των δύο κρατών, αλλά θεωρεί ότι η αναγνώριση στην παρούσα φάση παλαιστινιακού κράτους θα εκληφθεί ως νίκη της Χαμάς.

Ο διάσημος διανοητής και της 19 εξέχουσες προσωπικότητες της Γαλλίας (ανάμεσά της οι φιλόσοφοι Πασκάλ Μπρικνέρ και Ραφαέλ Εντοβέν, η ηθοποιός Σαρλότ Γκενσμπούρ και ο σκηνοθέτης Ιβάν Ατάλ) είχαν απευθύνει την περασμένη εβδομάδα με ανοικτή της επιστολή, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Le Figaro, έκκληση στον Γάλλο Πρόεδρο Εμανουέλ Μακρόν για την απόφασή του να αναγνωρίσει παλαιστινιακό κράτος.

Τώρα, σε άρθρο του στην επιθεώρηση La Regle Du Jeu ο Ανρί Λεβί εξηγεί της λόγους για της οποίους πιστεύει πως η τωρινή είναι η χειρότερη δυνατή συγκυρία για την αναγνώριση της Παλαιστίνης.

Ανρί Λεβί: Οι Παλαιστίνιοι θα απονεύουν τα εύσημα στη Χαμάς

«Όλη μου τη ζωή λαχταρούσα μια λύση των δύο κρατών. Ενεπλάκην προσωπικά σε ορισμένα από τα φόρουμ διαλόγου και, ενίοτε, σε διαπραγματεύσεις που έχουν προωθήσει αυτή τη λύση. Και είμαι πεπεισμένος ότι δεν υπάρχει άλλος τρόπος για να παραμείνει το Ισραήλ ένα ασφαλές καταφύγιο για τους διωκόμενους Εβραίους του κόσμου. Ωστόσο, είμαι επίσης πεπεισμένος ότι, αν υπήρξε ποτέ μια περίοδος που η αναγνώριση της Παλαιστίνης δεν είναι η λύση, είναι αυτή ακριβώς, τώρα», γράφει ο Ανρί Λεβί.

«Γιατί; Επειδή τώρα θα είναι δύσκολο για έναν Παλαιστίνιο στη Γάζα, αλλά και στη Δυτική Όχθη, να μη σκεφτεί: “Όσο καιρό το ονειρευόμασταν... όσο καιρό βλέπαμε τους εκπροσώπους μας να χάνονται στον λαβύρινθο των μικρών τους βημάτων, των συμβιβασμών τους, των συζητήσεών τους χωρίς αποτέλεσμα... να ένα ριζοσπαστικό και ασυμβίβαστο κίνημα αναδύεται... να ένα ριζοσπαστικό και ασυμβίβαστο κίνημα βγαίνει στο προσκήνιο, πολύ μπροστά από μια γερασμένη και διεφθαρμένη Παλαιστινιακή Αρχή, άνθρωποι ένοχοι για τη σφαγή 1.200 Εβραίων γυναικών, παιδιών και ανδρών και για την ομηρία 251... και “ω του θαύματος!”, αυτό που φαινόταν αδύνατο γίνεται πραγματικότητα! κανείς δεν μας άκουγε, επιτέλους μας ακούνε! και η Δύση, η οποία δεν σταμάτησε ποτέ να επαναλαμβάνει ότι η τρομοκρατία δεν είναι η λύση, αναγκάζεται να συμφωνήσει: η τρομοκρατία αποδίδει, μεταφέρει το μήνυμα και πετυχαίνει εκεί που όλα τα άλλα έχουν αποτύχει», προσθέτει.

Η αναγνώριση της Παλαιστίνης «αέρας στα πανιά» της Χαμάς

Όπως σημειώνει στο άρθρο του, με την αναγνώριση παλαιστινιακού κράτους σήμερα «θα υπάρξουν εκατομμύρια αύριο, σε αραβικούς και Δυτικούς δρόμους, οι οποίοι θα ξαναπέσουν στην παγίδα, που νομίζαμε ότι είχε αποτραπεί, της βίας, “του όπλου των φτωχών” και, μεταξύ των πιο πονηρών, “της μαίας της Ιστορίας».

Αυτή η αναγνώριση παλαιστινιακού κράτους, αν δεν συνοδεύεται από δραστικούς όρους, είναι κακή και για έναν ακόμη λόγο, αναφέρει ο Ανρί Λεβί. Όσοι τάσσονται υπέρ μιας τέτοιας κίνησης μπορούν να υποστηρίξουν όσο θέλουν ότι η Χαμάς “δεν θέλει κράτος” κι ότι μια τέτοια εξέλιξη είναι “ο χειρότερος εφιάλτης της”, αλλά στην πράξη η 22α Σεπτεμβρίου 2025 θα παραμείνει για τη Χαμάς η ημερομηνία μιας μεγάλης πολιτικής νίκης της, μολονότι έχει βυθίσει τον λαό της στη δυστυχία και στην καταστροφή.

Για πάνω από μια εικοσαετία, υπογραμμίζει ο Λεβί, «μεινόταν μια μάχη μεταξύ της Χαμάς, των αντιπάλων της στη Φατάχ και εκείνων των Παλαιστίνιων που άρχιζαν να καταλαβαίνουν, σιωπηλά, σε ποιο εγκληματικό αδιέξοδο τους είχαν βάλει οι ηγέτες τους». Αλλά με την αναγνώριση παλαιστινιακού κράτους «ο κύβος ερρίφθη. Είναι η Χαμάς που, “αντιστεκόμενη” στο Ισραήλ, χύνοντας το αίμα των “μαρτύρων” της, θα έχει κάμψει τη Δύση (...), είναι αυτή που θα έχει κερδίσει το παιχνίδι και σε αυτήν θα απονεμηθούν οι δάφνες... Ας υποθέσουμε ότι οι εμπνευστές αυτής της επιπόλαιης αναγνώρισης, χωρίς όρους ή περιοχόμενο, ξυπνούν τελικά και συνειδητοποιούν μια μέρα ότι αυτό το νεοαναγνωρισμένο κράτος θα χρειαστεί κυβέρνηση και, επομένως, εκλογές. Όλες οι δημοσκοπήσεις, προς το παρόν, ένα πράγμα δείχνουν: ότι η Χαμάς, στη Δυτική Όχθη όπως και στη Γάζα, με το ένα ή το άλλο όνομα, έχει τις καλύτερες πιθανότητες να κερδίσει».

Εμπόδιο στην απελευθέρωση των ομήρων και στον τερματισμό του πολέμου στη Γάζα

Συνεχίζοντας, ο Ανρί Λεβί παραθέτει και το τελευταίο του επιχείρημα κατά της αναγνώρισης παλαιστινιακού κράτους στην τρέχουσα συγκυρία.

Όπως σημειώνει, δύο τινά επείγουν σήμερα: η απελευθέρωση των ομήρων που κρατά ακόμη η Χαμάς στις σήραγγες στη Λωρίδα της Γάζας και ο τερματισμός του πολέμου με τα χιλιάδες αθώα θύματα μεταξύ των αμάχων. Όσον αφορά στους ομήρους, «δεν βλέπουμε πώς θα μπορούσε η αναγνώριση να ενθαρρύνει τους δεσμοφύλακές τους να διαπραγματευτούν. Και δεν μπορούμε να φανταστούμε ότι θα εγκαταλείψουν την ασφάλεια ζωής τους τη στιγμή που το Ισραήλ, προδομένο από τους συμμάχους του και ζαλισμένο μπροστά στην αυξανόμενη μοναξιά του, μπαίνει στον πειρασμό να εντείνει τη στρατιωτική του δράση.

Και, όσον αφορά στον τερματισμό του πολέμου, αυτό προϋποθέτει την παράδοση της Χαμάς - αλλά γιατί να παραδοθεί η Χαμάς σήμερα; Γιατί να καταθέσει τα όπλα της σε μια στιγμή που, απευθυνόμενη στη Βρετανία, στην Αυστραλία, στον Καναδά και στην Πορτογαλία, “ευχαριστεί όλες τις χώρες που άλλαξαν γνώμη” και χαιρετίζει αυτό το πρώτο βήμα “στον δρόμο προς την απελευθέρωση και την επιστροφή”;», επιχειρηματολογεί ο Ανρί Λεβί. Και καταλήγει: «Λαχταρώ ολόψυχα την ειρήνη. Αλλά όχι αυτή την ειρήνη. Όχι έτσι».

ΠΗΓΗ: iefimerida.gr, 30.09.2025